

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2010. MÁRCIUS XXI. ÉVFOLYAM 6. SZÁM

Miért járjak templomba?

A Zilah-belvárosi református templom. Antal Attila felvétele

Földi életünk egyik legnagyobb ajándéka a család, az otthon. Nem hiába írta egyik erdélyi írónk, azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne. Nagy dolog hazaérkezni, nagy ajándék, hogy a világon van egy hely, ahol szeretnek bennünket, ahol hazavárnak, ahol szeretet, jószág és lelki melegség vesz körül.

Van egy közös nagy családuk is, az Anyaszentegyház, a gyülekezet, és ide is jó hazaérkezni. A gyülekezetnek van egy külön légköre. Az Úr Jézus azt mondta, hogy ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, én jelen vagyok köztük, és ott érezzük valóságosan is, hogy jelen van. Az istentisztelet nem olyan, mint valami emberi gyűlés. Sőt még nem is olyan, mint egy emberi gyűlés, ahol Istenről beszélgetnek. Az Istentisztelet Jézus Krisztussal és egymással való találkozás, hazaérkezés. Mennyei energiák fogadnak bennünket, és mindig történik valami, ami túl van azon, amit látunk. Egy lelkipászor beszél, de közben mégis Isten beszél hozzánk. Énekelünk, de közben mégis valami több van ott, mint a mi énekünk, ott Isten jár közöttünk. Csodálatos otthon az is-

tentisztelet és gyülekezet, otthon az otthonalanságban.

Ezért nem lehet senki magánkeresztény. Az nagyon szép és az igaz is, amikor azt mondjuk, hogy mi otthon is tudunk imádkozni, de azért az igazi keresztény élet mindig az istentiszteletbe tér vissza és onnan sarkad, mert onnan áradnak ki Krisztus erői, ahol Isten testvéreket adott nekünk a gyülekezetben. Ezért nem elég csak adófizető egyháztagnak lenni, nem elég csak elméletileg Istenben hinni, és keresztény világnézettel szemlélni a világot. Ez még mind olyan dolog, ha csak eddig érkeztem el, mint az árvaházban lakó gyermek, aki könyveket olvas a családi életéről. De mennyivel más annak a gyerekeknek az élete, aki hazaérkezik az iskola után, és átöleli az édesanyját, és boldog, amikor hazajön az édesapja. Az egymás közelségének és az istenközelségnek ezt a melegségét adja a gyülekezet. Az istentisztelet az Isten tisztelete, tehát hálaadás Istennek. Tulajdonképpen nem Istennek van szüksége arra, hogy Őt tiszteljük. Ő Úr lenne nélkülünk is, csillagmilliók felett uralkodó Isten, hanem nekünk van szükségünk arra, hogy hozzá menjünk.

CSIHA KÁLMÁN

FOLYTATÁSA A 6. OLDALON

HETEDIK KÜRTSZÓ

Egy végvári úrvacsorai szokás

NÉGY ÉVTIZEDNÉL több, hogy gyakorló lelkészként osztok úrvacsorát. Ezen idő alatt – nem számítva a betegeknek vitt szentségeket – ötszázon felüli az a szám, amely jelzi: hány alkalommal is tartottam úrvacsoraszózatot istentiszteletet.

MIVEL A lelkipászor az úrvacsoraszózat ideje alatt nagyon figyelmes kell hogy legyen, nem sok ideje van arra, hogy másokkal is törődjön. Ügyelnie kell ugyanis, hogy le ne essen a kenyérdarabka, ki ne lötytenjen a bor; mindenki biztosan fogja meg akár a kenyérdarabkát, akár a kelyhet. Így a különböző emberi magatartásformákat nem tudja megfigyelni.

TUDOM, HOGY sok szokás alakult ki gyülekezeteinkben az úrvacsoraszózat kapcsolatban is. Vannak gyülekezetek, ahol nem a lelkész készíti elő a szentasztalra való kenyeret és bort. Van, ahol a lelkész csendben beviszi a templomba mindazt, amit be kell vinnie és megteríti – egyedül vagy segédlettel – a szentasztalt. Van olyan gyülekezet, ahol harangszó-kísérettel viszik a templomba a szentjegyeket. Érdekes egyháznép-praxi tanulmányt, kötetet lehetne összeszedni ezekből a szokásokból.

BŐJTŐFŐ VASÁRNAPJÁN, úrvacsoraszózat közben arra lettem figyelmes, hogy az egyik atyánkfia, amíg a felesége és anyósa úrvacsorázott, a padban fölállott. Tudtam, hogy a család végvári s azonnal gondoltam, hogy ez valamilyen szokás lehet.

AZ ISTENTISZTELET végeztével szóvá is tettem a dolgot. Aztán megtudtam, hogy Végváron az a szokás, hogy amikor valaki épp soros a kenyér vagy borvetélben, az illető rokonsága föláll rövid időre.

HOGY MI a magyarázata ez ősi végvári szokásnak, már nem tudták megmondani, de azzal egészítették ki, hogy amikor a lelkész és a kántor vesz úrvacsorát, az egész gyülekezet áll.

ELGONDOLKODHATNÁNK azon, hogy nincs-e ebben a szokásban egyfajta személyi kultusz, de nem hinném, hogy arra lehetne visszavezetni az egész szokást, hogy valamelyik ősi kollégám az ő tiszteletére rendelte volna el ezt a gyakorlatot. Igaz, hogy kizárni sem lehet a feltevélezt.

A HELYI gyakorlatban inkább pozitív, mint negatív szokásnak minősítem, mert a végváriaknak vannak szép hagyományaik. A gyülekezet ugyanis a felállók számából láthatja, hogy a D. Kovács, az F. Kovács, a Cs. Tóth vagy a K. Tóth család mennyire templomos, illetve mennyire úrvacsorázó. S talán ez a templomi „népszámlálás” nem is árt.

VAGY NETÁN a felálló hozzátartozók együtt fohászkodnak – pontosabban fohászkodhattak valamikor – az úrvacsorázóval? Nem tudom, de mindenképp szép szokásnak és kedves, megőrzendő hagyománynak minősítem, mert mindenképp a tisztelet megnyilvánulását látom a nemzedékről-nemzedékre átadott illetén örökségben.

MAKAY BOTOND

„És monda Jézus: Ítélet végett jöttem én e világra, hogy akik nem látnak, lássanak, és akik látnak, vakok legyenek.” (Jn 9,39)

Keleten nagyon sok vak él a trahoma miatt, a modern nyugaton még több, a hitetlenség miatt. Ott a testi vakság, itt a lelki. Hány ember indul el az életben vallásos otthonból s mire élete delére él, hitetlenné válik. Rengeg ember nem képes megőrizni önmagát, minduntalan széthullik szellemi és lelki egysége. Megtanult imádkozni, de Istennel nem került kapcsolatba, eljárt templomba, de Jézus idegen maradt számára. Hitének nem volt gyökere, ezért elszáradt. Jézus beszél a lelki vakokról, akik nem hisznek neki, akik nem látják meg az élet lényegét.

Egy vándor köszörűs megkérdezett valakit a faluban: Itt lakik az a kövér pap? – Miért? – Azt mondják, annyit költ az ebédre, mint más hús. – És maga ezt elhiszi? – Miért ne hinném, amikor nem kerül pénzembe? Ha csak egy forintot kellene érte adnom, nem hinném. Pontosan erről van szó, az ostoba ember mindent elhisz, amit a vallás ellen beszélnek neki. Miért ne hinné, hiszen nem kerül pénzébe. Meg aztán érvényes a jelszó: Ki mint él, úgy ítél. Mivel neki nem kell a hit, érdeke, hogy a hívő embert befektítse. A lelki vakok nem szeretik a világosságát.

Egyre nagyobb a lelki vakság. Találkozom egy olyan fiatalemberrel, aki valamikor konfirmált, és nem tudta megmondani, hogy kicsoda Jézus Krisztus, és hogy ki volt Jézus édesanyja. Egy keleti mesében olvastam, hogy Mohamed elment, hogy az állatoknak is prédikáljon Istenről. A legtöbb meghallgatta, de két állattal nem boldogult,

A LÉLEK CSENDJE

Böjtölésünk lelki töltekezés

az ökörrrel és a disznóval. Az ökörnek azért nem kellett Isten, mert buta, a disznónak meg azért nem, mert tisztátalan. Az ég beszél Istenről, a buta ember nem néz az égre, a mikroszkóp is beszél Istenről, a buta ember nem néz mikroszkópba. Saját lelkünk beszél Istenről, a buta ember nem hatol be saját lelkébe. Sírjára majd rá lehet írni: Itt nyugszik egy ember, aki úgy ment el, hogy nem tudta miért élt. Minden követi saját természetét, a kő lefelé esik, a láng fölfelé száll, egyedül az ember nem keresi Istenét.

A legfájdalmasabb szó, amit az ember mondhat: Nem érdekel. Kisgyermek sír keservesen – nem érdekel. Valaki kopogtat a szíveden, hogy elpanaszolja bánatát, de téged nem érdekel. Fölszáll a villamosra egy idős néni, ülve maradsz, nem érdekel. Hív a

harangszó, de nem érdekel, jelentkezik Isten, nem érdekel. A legnagyobb baj, a közönyösség, a lelki vakság oka. A rádió minden semmitmondó híret meghallgatjuk, a nagy kérdéseket meg elutasítjuk. A világ úgy le tudja láncolni az embert, hogy elvakuunk tőle; világ van, másvilág nincs, természet van, kegyelem nincs, dolgok vannak, Isten nincs. A közömbös embert a világi legyőzi, de a halálban ez a világi magára hagyja. Amikor a mezítelen lélek Isten elé kerül, nem mondhatja többé: Nem érdekel. A közömbösség következményeként elterjedő lelki vakságot egyedül Jézus iránti szeretetünk és hűségünk veheti el, egyedül Jézus tudja legyőzni és kiűzni belőlünk a lelki sötétséget.

Böjtölésünk lelki töltekezés, Krisztusra figyelés, hogy oszoljon lelki vakságunk, lelki sötétségünk, butaságunk. Krisztus szenvedésére, különösen kereszthalálára figyelünk, hogy vakokból látókká tegyen, lelkünk megtisztuljon s ürességében a Feltámadottal teljen meg, aki új, látó lélekkel ajándékozza meg földi életünket. Ne gondoljátok, hogy ti mindent láttok s mindent jól láttok, vizsgáljátok meg látásotokat, amikor Istenre néztek, amikor másokra tekintetek, amikor magatokat méritek. Csak Krisztuson keresztül lehet tisztán látni, s nem is érdemes rajta kívül nézni Istenét, embertársat, az ember önnön személyiségét.

Radványi Károly: Köröstárkányi úrasztali tányér

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

HISZEM ÉS VALLOM

Örök élet – örök bérlet

Egy a Húsvét-sziget talajában fellelhető vegyület megdöbbenő módon megnöveli az egerek élettartamát, olyannyira, hogy némelyikük emberi években mérve több mint 100 éves kort ér meg. Ezek szerint megtalálták az örök élet elixírjét? És ha ezt emberekre is alkalmazzák majd, akkor nemcsak 70-80 év lesz egy ember átlagéletkora, hanem akár több száz év is? A görög mitológia istenei mézizű edelüknek és illatos kenőcsüknek köszönhetik halhatatlanságukat és örök ifúságukat. Az ind és skandináv mitológiában is fontos szerepet kap az istenek itala, a költészet méze néven is emlegetett sámanméz, ami szintén örökéletet biztosított. Sőt, minden egyes nép vallásfilozófiájában benne rejlik az örökélet kérdése. Tény, vannak felfogásbeli különbségek, ám nekünk keresztényi szemszögből kell megérteni.

Ebben segít a Káté, ami az 58. *kérdésben* már útmutatást is ad: Miféle vigasztalásod van az örökéletéről szóló vallástételeid-

ből? Az, hogy mivel már e mostani életemben is érzem szívemben az örökélet kezdetét, ez élet után oly tökéletes boldogságom lesz, amilyent soha szem nem látott, fül nem hallott, sem emberi szív meg nem gondolt, amelyben Istent mindörökké magasztalom.

Az örökélet kezdetét már itt a földön is érzem szívemben! – tanuljuk. Ezt valóban meg is lehet érezni annak, aki közel van Urához. Aki benne van az Isten szeretetének áramkörében, aki a napi gyötrődések ellenére is látja az életben rejlő piciny ajándékokat, az tudja, hogy van örökélet és a halált is csak egy boltívnek tekinti, mely új horizontot nyit meg előtte. A legtöbbben félnek a haláltól, jogosan, hisz az lezár valamit. De csak egy folyamatot. Ellenben feltár egy újat, az Élet újabb szakaszát!

A mi hitünk alapja Jézus Krisztus feltámadása és az Ő örökéletéről szóló ígérete. Ennek tudta nélkül az egész földi élet értelmetlen és céltalan lenne. Az örökélet adja

meg mindennek az értelmét! A Szentírás szerint ott tökéletes boldogságunk lesz, amilyent soha szem nem látott, fül nem hallott, sem emberi szív meg nem gondolt. Egyszerűen azért nem, mert elképzelhetetlen nekünk nagyobb boldogság, mint a földön megélt. Pedig még itt is milyen keveset tudunk megtapasztalni: egy emberöltő nem elég minden vízesés, földalatti barlanglabirintus, trópusi erdők állatvilága, madarak színes tollazata, virágok illata, gyümölcsök zamata stb. megismerésére. Ez mind-mind Isten ajándéka. És ezen túl is van szebb, zengőbb, boldogabb!

Tudom, hogy óriási kételyeink vannak azon dolgok felől, amik nem megfoghatóak, vagy nem leellenőrizhetők, de az örökélet felől nem gondolkozhatunk így. Isten ha nem akarta volna, akkor nem adta volna hírül az örökélet boldog lehetőségét. De megtette Jézus Krisztusban! Aki pedig hisz benne, az élhet is vele.

Minden a földi étellel kezdődik el.. Meddig tart? Nem addig, amíg egy esetleges elixír enged. Addig, ameddig mi akarjuk Isten segítségével.

ORBÁN LEVENTE

Tőkés László: az átvilágítást folytatni kell

A román kommunista titkosszolgálat, az egykori Securitate református lelkészeket megfigyelő tisztjeinek a névsorát hozta nyilvánosságra februárban **Tőkés László**, a Királyhágómelléki Egyházkerület volt püspöke.

A történelmi egyházak átvilágító bizottságainak közös fóruma márciusban ülésezik ismét. Tőkés László EP-képviselő és Szabó László unitárius lelkész

Az EP-képviselő és családja megfigyelési aktájából származó adatok szerint 205 securitatis tisztet azonosítottak, akik református lelkészeket és a velük kapcsolatban álló személyeket figyelték meg, illetve szervezték be. Maga a lista 136 tiszttel tartalmazza, aki a román átvilágítóbizottság szerint többnyire az erdélyi megyékben figyelte a református egyház tevékenységét. Kö-

zülük néhányan időközben valószínűleg elhunytak, többségük nyugdíjba vonult, és kiemelt nyugdíjat élvez. Tőkés szerint valószínű, hogy a listán szereplő tisztek egy része ma is aktív, és a Román Hírszerző Szolgálatnál (SRI) tevékenykedik.

A volt püspök hangsúlyozta: azokkal ért egyet, akik a múlt bűneinek feltárását, valamint a bűnösök leleplezését és felelősségrevonását követelik Megismételte: a Temesvári Társaság Kiáltványának 8. pontjával vallja, hogy a kommunista múlt ügynökeinek és kiszolgálóinak a közhivatalokban nincs keresnivalójuk.

Szabó László unitárius lelkész, az Unitárius Egyház Átvilágítást Koordináló Bizottságának tagja, a történelmi egyházak átvilágító bizottságai Szakmai Egyeztető Fórumának kezdeményezője rámutatott: bár ez Erdélyi Református Egyházkerület és az Erdélyi Unitárius Egyház tíz év késéssel csatlakozott az átvilágítás kérdésében elenjáró Királyhágómelléki Református Egyházkerülethez, szívós munkával jelenleg „egy ütemben” munkálkodnak a lusztráció kiteljesítésében. Ezért is tartották szükségszerűnek egy olyan egyeztetési fórum kezdeményezését Szakmai Egyeztető Fórum néven, amely – tiszteletben tartva minden résztvevő autonómiáját – nem a módszertani uniformizálásra, hanem a szakmai tapasztalatszerésre és konzultálásra helyezné a hang-

súlyt. A magyar történelmi egyházak közül négyen válaszoltak pozitívan a kezdeményezésre, a fentebb említettek mellett még a Romániai Evangélikus-Lutheránus Egyház csatlakozott.

HARANGSZÓ-ÖSSZEÁLLÍTÁS

BÓDÁS JÁNOS

Virágvasárnap

Csak hulljatok virágok, palmaágak

Csapongjon a piros szárnyú öröm

S higgyétek, hogy Dávid utódja jön

Szabadságszerző győzelmes királynak.

Ő... látja már, hogy messze mint a felleg,

Fekete átok varjúraja vár

És szárnyra kap, s hogy nemsokára már

Káromkodnak, akik most énekelnek

Ő... tudja már, hogy egyedül lesz s

hitvány,

Ijedt szívvel fut szét sok tanítvány,

Nem marad bennük se remény, se hit...

S egy szürke fa a borzongó erdőbe,

mintha tudná, hogy kereszt lesz belőle,

meg-megrázza zörgő leveleit...

A kommunizmus áldozataira emlékeztek

Az idei február 25-én is megemlékezett a kommunizmus áldozatairól a Királyhágómelléki Egyházkerület. A tavalyi megemlékezéshez képest idén gyér volt az érdeklődés az Egyházkerületi Székház dísztermében.

Forró László előadótanácsos áhítatát követően a jelenlévők kivétel nélkül megtekinthették Wittner Mária '56-os szabadságharcos és halálraítélt történelmi jelentőségű parlamenti beszédét. A közönség azzal szembeállított, hogy a 2001-ben elmondott, nagy vihart arató beszéd nem csupán maig aktuális, de több része be is igazolódott a kétezres évek történései során.

Nagy József Barna, az est moderátora Tőkés László azon előadásának egy részletét ismertette, melyet a volt püspök aznap, egy a kommunista rezsim bűntetteivel foglalkozó prágai nemzetközi konferencián adott elő, a kommunista diktatúra bukása után elmaradt igazságtételről és annak következményeiről: „A volt bűnösök és cinkosaik nem egyszer előttem – egyházi ember előtt – is a 'keresztény megbocsátással' példálózna, melynek hamis felfogásától indítva nyugati testvéregyházaink és egyes nem-

Az Egyházkerületi Székház udvarán a kommunista áldozatok és az 56-os hősök is emlékeit is táblaőrzi. Fotó: archív

zetközi ökumenikus szervezetek is hajlamosak a kommunizmus rémtetteiről, illetve sok millió áldozatuk szenvedéseiről megfeledkezni. Ugyanakkor – a hit tanításáról is megfeledkezve –, figyelmen kívül hagyják, hogy bűnbocsánat és bűnbánat szigorúan feltételezik egymást.”

A magyarországi proletárdiktatúrának a terror volt az egyetlen létalapja, hiszen a kommunista diktatúra mindig a terrorral kezd, különösen, ahol nincs megfelelő talaja – szögezte le előadásában **Petrucz Tibor**, az 1945-1956 közötti magyar Politikai Elítéltek Közösségének társelnöke. Szavait számadatakkal és saját élettapasztalataival is aláhú-

ta. Eszerint a kommunista magyar bíróságok 1200, míg a szovjet bíróságok 2700 magyart ítélték halálra és végeztek ki az ötvenes-hatvanas évtizedek során.

Az 1956-os forradalom hatása a környező országok egyházaira című kötetet Forró László méltatta. Sok esetben a környező államokban nagyobb volt az '56 miatti megtorlás, mint Magyarországon – mutatott rá az előadótanácsos. A kommunista diktatúra hiteltelenné akarta tenni a társadalom szemében az egyházat, és ezt sok esetben el is érte. A kötet nem csupán ahhoz nyújt segítséget, hogy mi a kommunizmus, de az azt követő időszak megértéséhez is – hangsúlyozta Forró.

A hiánypótló kötetet **Zombori István** történész, a könyv szerkesztője, valamint **Sümegei György** művészettörténész, a kötet egyik szerzője is ismertette.

A nap folyamán, délelőttől késő délutánig filmmaratonra is sor került, ahol a már említett Wittner-beszéd mellett, egyebek közt levetítésre került a Hitvallók és ügynökök, illetve Szóczi Árpád: Drakula árnyékában című filmje.

A megemlékezés főhajtással, koszorúzással és a Szózat elnevelésével ért véget az Székház udvarán lévő emléktáblánál.

F. T.

Nem kell belehalni!

„Addig is tudtam, hogy legtöbb bajom a túlzott italozással volt kapcsolatban, de csak a terápiás táborban értettem meg, hogy mi is az alkoholfüggőség. Ott történt meg az is, ami nehezebb volt számomra: annak beismerése, hogy én is alkoholistá vagyok.” (Sándor)

„Néhány hónapi csoportba járás után részt vettem egy segítő táborban. Ott sok információt kaptam szenvedélybetegségről és sok ezzel kapcsolatos dolgról, de kiemelem azt, hogy hitet nyertem: ott elfogadtam Jézust, mint Megváltómat. Kezdtém hinni Valakiben, és ez nagy mozgatórugóvá lett számomra: ez tart meg.” (Jani)

„A támogató csoportba való járást választottam. Az első csoporttalálkozás egy olyan segítség volt számomra, amiben Isten gondoskodását fedeztem fel: rajtam teljesedett be az, hogy a Jó Pásztor megkereste a századik juhát. Ott, a csoportban tapasztaltam meg, mit jelent, hogy én fontos vagyok valakiknek. Imádkoztak a csoportban Sándor bácsiért, Marika néniért és Laciért is. Sándor bácsit, Marika néni nem ismertem, azt pedig nem gondoltam volna,

A Magyarórzdi Drogterápiás Otthon

hogy a Laci én vagyok,” – tekint vissza Laci, több mint egyéves absztinencia után.

„Egy Országos Találkozó életem egyik legmeghatározóbb élménye volt. Azóta nem változott sok minden körülöttem, de én valamennyire változtam. Egy szójátékkal mondanám el, hogy mire gondolok: „hozzátartozóból” elélphettem Hozzá tartozóvá. Nagy élmény volt az Atyáról hallani, a Kegyelmes Istenről, Jézus Krisztusról, a minket minden irányból átölelő, befedő szeretetről. Első találkozásomra felve és egyedül indultam, de hazafele már azzal a megnyugtató érzéssel jöttem, hogy soha többé nem kell egyedül lennem.” (Júlia)

„Előttünk volt a jól ismert kis tisztás. A patak partján kerestünk helyet, hogy sátrunkat felhúzzuk, és azonnal elkezdődött a nyaralás. Régebb a zajos fürdőhelyek nyújtottak vakációs hangulatot, minden lépésünket a hideg habos sör és a színesebb színesebb fagyik követték. Ezúttal más volt. Nagyon vártam az áhítatokat, a csoportbeszélgetéseket, és az esti „leckéket”. Az utógondozó-hitmélyítő tábor témája: Békességre hívott el Isten.” (Csilla)

A fenti idézetek nehéz utakat megjárt emberek vallomásának töredékei. Ki szen-

Keresztyén lelkeséggel és a segítő szakma eszközeivel nyújtanak segítséget a függőségekben szenvedőknek és hozzátartozóiknak

vedélybetegként, ki családtagként tapasztalta meg az alkohol vagy a szerencsejáték-függőség testet, lelket, családot, emberi kapcsolatokat romboló hatását. Közülük senki sem akart alkoholistá vagy játékfüggő lenni. Senki sem kívánt magának szenvedélybeteg társat, akinek egyre súlyosbodó függőségét tehetetlenül szemlélje. Egyikük sem jósztábtól, hanem mintegy végső kétségbeesésében keresett segítséget az Erdélyi Református Egyházkerülethez tartozó Református Mentő Misszió és a Bonus Pastor Alapítványnál, amelynek célja, hogy keresztyén lelkeséggel és a segítő szakma eszközeivel segítséget nyújtson az alkohol-, drog-, játék és egyéb függőségekben szenvedőknek és hozzátartozóiknak.

A szükségben levőknek a segítséget több formában is felajánljuk: jöhet személyes tanácsadásra, lelkipogozásra, részt vehet Brassótól Nagyváradig mintegy tizenegy helyen támogató csoportjaink heti találkozóin, vagy választhat a terápia rövid és hosszú formája között.

TERÁPIA

Rövid terápiás programot évente öt alkalommal tartunk (háromszor magyarul, kétszer románul). A tizenkét napos programra felnőtt szenvedélybetegeket és családtagokat, férfiakat és nőket fogadunk. Itt alapvető információkat kaphatnak a függőségről, annak hatásairól és arról, hogyan élhetnek szer- ill. játékmentes életet. Az igehirdetések, előadások, kiscsoportos és egyéni, lelkipogozói beszélgetések őszinte és támogató légkörében a résztvevők megosztják a csoporttal a maguk életét és problémáját, reményt, útmutatást nyerve egy új életre.

A hosszú (9 hónapos) terápia, a Marosludas közelében levő Magyarórzdi Drogterápiás Otthonban folyik, 2005 márciusa óta. A terápiára ajánlott idő, amit 18-50 éves férfiaknak ajánlunk, életbefektetés: célja a szer-, illetve játékmentes élethez elengedhetetlenül szükséges pozitív személyiségfejlődés, a kezdeményezőkézség, döntésképeség, felelősségvállalás, megfelelő kommunikációs képességek kialakítása és fejlesztése. A program minden eleme terápiás jel-

legű, legyen az csoporttalálkozó, egyéni tanácsadás, lelkipogozás, munka vagy szabadidős foglalkozás.

UTÓGONDOZÁS

A szenvedélybetegsükből felépülőknek utógondozó-hitmélyítő alkalmaik az évente 2-3 alkalommal megtartott Országos Találkozók, valamint a nyári utógondozó tábor. Természetesen mindenki igénybe veheti továbbra is az egyéni tanácsadást, lelkipogozói beszélgetést.

PREVENCIÓ

Jobb megelőzni, mint kezelni, állítja a józan ész. Nyaranta táborokat szervezünk olyan gyerekeknek és fiataloknak, akik szenvedélybeteg vagy felépülő félben szülőikkel élnek. A munkatársak pozitív hozzáállása a mindennapi helyzetekhez igen fontos példamutatás a számukra és így sok mindent megtanulnak, ami otthon nem egy természetes dolog.

KÖZTUDATFORMÁLÁS

Tanintézetek, gyülekezetek és más szervezetek meghívására felvilágosító, munkánkat ismertető előadásokat, beszámolókat tartunk. Célunk, hogy a szenvedélybetegségek igazi természetét ismertté tegyük, felhívjuk a figyelmet a túlzott alkohol-, gyógyszer- valamint a drogfogyasztás illetve a játékszenvedély veszélyeire. Fontosnak tartjuk, hogy a szenvedélybetegek és hozzátartozóik megtudják, hogy az elvonókurán vagy gyógyszeres kezelésen túl van olyan segítség, amely gyökeres változást hozhat azok életébe, akik igénybe veszik. Nem kell sem beletörődni, sem belehalni!

ADORJÁN KÁLMÁN IP.

Címünk: Fundația Bonus Pastor, B-dul Pandurilor nr.73/2, 540505 Tirgu Mures, Tel/Fax: 0265-254460 Tel: 0365-420384, E-mail: office@bonuspastor.ro, www.bonuspastor.ro. Bankszámla: Fundația Bonus Pastor Lei: RO83 RZBR 0000 0600 0314 4997. Nagyváradai kapcsolattartó személy: Hadházi Annamária (0359-401974).

2010-es református ifjúsági eseménynaptár

A református egyház – többek között – a fiatalok egyháza is. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy a gyülekezetek és iskolák többségében gyermek- és ifjúsági csoportok és foglalkozások is zajlanak, emellett számos civil ifjúsági szervezet is erős szálakkal kötődik egyházunkhoz.

A Magyar Református Egyház Zsinati Ifjúsági Irodájának eseménynaptára a Kárpát-medencei ifjúsági szervezetek rendezvényeiből válogat. Az alkalmak nyitottak, szeretettel várnak rá minden érdeklődőt. Külön szeretettel bátorítunk, hogy fedezzék fel a határon túli eseményeket, csoportokat, táborokat is. Az összeállításban kiemelten közöljük a Királyhágómelléki Református Ifjúsági Szövetség (KRISZ) idej programjait is.

MÁRCIUS:

Ökumenikus istentisztelet kelta liturgia alapján (Szegedi Egyetemi Gyülekezet, március 16.); Református Egyetemi Gyülekezetek Találkozója (Kolozsvar, március 19–21.); SGD Virágvasárnapi konferencia (Debrecen, márc. 26–28.); MeKDSZ nap (Budapest, RHEMA Center, március 27.); A Dunamelléki Egyházkerület ifjúsági napja (Kecskemét, március 27.); REFISZ Virágvasárnapi Konferencia (Kecskemét, március 28.); FIRESZ Ifjúsági Napok (Királyhelmec, Szentpéter).

ÁPRILIS:

REFISZ Foci kupa (Kecskemét, április 10.); VII. Országos IKE Sportnapok (Erdély, Kézdivásárhely, április 9–11.); Ifjúsági referensek skóciai tanulmányútja (Zsinati Ifjúsági Iroda, április 19–25.); SDG Bibliismereti verseny – Ezdrás és Nehémiás könyve (Pécs, ápr. 17.); KRISZ Kerületi ifjúsági találkozó, (Kárpátalja, Salánk, április 17.); REFISZ Fiatal Felnőttek Konferencia (Berekszent, április 23–25.); FIRESZ Ifjúsági napok (Felvidék, Rozsnyó, Nemesócsa).

MÁJUS:

KRISZ Majális (Királyhágómellék, Hadad, május 1.); Tiszáninnyi konfirmandus nap (Miskolc, május 2.); Shirchadasj koncert (Királyhágómellék, Zilah, május 6.); Szombati Szabó István szavalóverseny (Királyhágómellék, Lugos, május 15.); KRISZ Konfirmandus Focikupadöntő (Kárpátalja, május 15.); Szeretethíd önkéntes napok (2010. május 21–22.); FIRESZ Ifjúsági napok (Felvidék, Nagykapos, Dunaszerdahely); KRISZ-tusa, Futó és Bringaverseny (Kárpátalja, május 29.); Sófár dicsőítőnap (Szentkirályszabadja, május 30.)

JÚNIUS:

Református Zenei Fesztivál (Budapest, június 4–6.); KRISZ Fiatal házások hétvégéje, (Kárpátalja, Balazsér, június 11–12.); KRISZ nap, (Kárpátalja, Balazsér, június 20.); KRISZ Ifjúsági Sportnap (Királyhágómellék, Szatmárnémeti, június 26.); Református Egyházi Napok Dunántúl – REND

(Pápa, június 25–27.); FIRESZ Ifjúsági nap (Felvidék, túra a Kis-Kárpátokban); KözösPont Misszió – Volt Fesztivál (Sopron, június 30–július 3.).

JÚLIUS:

SDG Nyári tábor (július 5–11.); IKE Angol gyerektábor (Erdély, Algyógy, július 5–10.); KIE Tappancs fiú sátor tábor 10–14 évesek (Pilisszentlászló, július 7–17.); III. IKE gitár-tábor (Erdély, július 6–13.) FIRESZ Udító gyerek- és tinitábor (Felvidék, Hatfa, július 12–17.); KözösPont Misszió – Hegyalja Fesztivál (Tokaj, július 14–18.); Angol középiskolások tábor (Szentírás Szövetség, Kecskemét, Emmaus-ház, július 19–24.); KRISZ Angol hét (Kárpátalja, Balazsér, július 19–24.); Konfirmáltak Tábora (Erdély, Algyógy, július 19–24.); KRISZ Ukrán hét (Kárpátalja, Szolyva, július 19–24.); KIE Tappancs lánytábor 10–14 évesek (Pilisszentlászló, július 17–27.); KIE Tappancs fiú kótá-tábor 14–18 évesek (Nagyvázsony, július 29–augusztus 8.); KRISZ Nyári Tábor (Királyhágómellék, Súlyomkővár, július 26–31.); XI. Országos IKE Találkozó (Erdély, Algyógy, július 28–augusztus 1.); XII. FIKÉ Szabadegyetem (Erdély, Algyógy, július 28–augusztus 1.); Nyári Sófár Dicsőítő Iskola.

AUGUSZTUS:

MeKDSZ Nyári tábor (augusztus 1–8.); KRISZ hét (Kárpátalja, Rát, Aklihegy, Balazsér, augusztus 2–6.); IKE Angol Ifjúsági Tábor (Erdély, Algyógy, augusztus 2–7.); REFISZ Nagy Nyári Tábor (augusztus 2–8.); III. FIKÉ Túrázó Tábor (Erdély, Pádis, augusztus 9–14.); KIE TINI tábor (Balatonyörök-Sóvár, augusztus 9–15.); KözösPont Misszió – Sziget Fesztivál (Budapest, augusztus 10–16.); FIRESZ Élesztő ifjúsági találkozó (Felvidék, Králová Lehota, augusztus 11–15.); Református Egyetemi Gyülekezetek Országos Tábora (Dunakanyar, augusztus 16–20.); KIE wellnes tábor (Balatonyörök-Sóvár, augusztus 16–22.); FIRESZ Ifjúsági kórustábor (Felvidék, Stará Lesná, aug. 16–21.); Jégtörő konferencia ifjúsági

vezetőknek „CONFIRMATIO PLUS ULTRA, avagy van élet a konfirmáció után” címmel (Zsinati Ifjúsági Iroda, Berekszent, augusztus 22–25.); KRISZ Házaspárok kerületi csendesnapja (Kárpátalja, augusztus 29.).

SEPTEMBER:

Reményik Sándor Szavalóverseny (Királyhágómellék, Nagyvárad, szeptember 4.); KIE Csendeshétvége (Balatonyörök-Sóvár, szeptember 17–19.); I.KRISZ zenei fesztivál (Kárpátalja, Beregszász, szeptember 18.); KIE Teen-i csendeshétvége (Balatonyörök-Sóvár, szeptember 24–26.); Partiumi Ifjúsági néptánc-találkozó (Királyhágómellék, Varsolc, szeptember 25.); Kárpát-medencei Ifjúsági Egyeztető Fórum (Királyhágómellék, Súlyomkővár, szeptember 29–30.); FIRESZ Ifjúsági napok (Felvidék, Szilice, ill. kirándulás Pannonhalmára).

OKTÓBER:

Szörvány Ifjúsági Csendesnap (Királyhágómellék, Arad, október 9.); Ifjúsági Találkozó (Királyhágómellék, Élesd, október); 72 óra kompromisszum nélkül önkéntes akció (ÖKI, október 15–17.); REFISZ PRÉS és Őszi Konferencia (Kecskemét, október 28–31.); IKE Országos Bibliismereti vetélkedő – döntő (Erdély, Kolozsvar, október 23.); FIRESZ Ifjúsági napok (Felvidék, Királyhelmec, Lakszakállas).

NOVEMBER:

IKE Ifjúsági Imahét (Erdély, november 8–14.); KRISZ Ifi vezető találkozó, (Kárpátalja, Beregszász, november 19–20.); KRISZ Bibliismereti Vetélkedő (Királyhágómellék, Magyarkéc, november 20.); FIRESZ Ifjúsági napok (Felvidék, Kassa, Komárom); KIE Bibliahét (Balatonyörök-Sóvár).

DECEMBER:

IKE Várom az Urat Adventi Zenefesztivál (Erdély, Kolozsvar, december 4.); KIE Advent a Sóvárban (Balatonyörök-Sóvár); KRISZ Évzáró, (Kárpátalja, Balazsér, december 30–31.).

A Partiumi Ifjúsági néptánc-találkozót második alkalommal rendezik meg, szeptember 25-én, Varsolcon

Új vezetők a Bihari Presbiteri Szövetség élén

Letelt a hat esztendő s mandátuma a Bihari Egyházmegye Presbiteri Szövetség Elnökségének, ezért február 9-én tisztújításra került sor a Nagyvárad-csillagvárosi református templomban. Az időpont kitűzése során nem vették figyelembe a KREK PSZ Közgyűlésének azon határozatát, amely kimondja, hogy az egyházmegyében február 27-én, egyszerre kell megtartani a tisztújítást. A közgyűlést megelőzően közös áhítatra került sor, melyen az egyházmegye lelkipásztorai is résztvettek, és amelyet **Prém Imre Csaba** belényesi helyettes lelkész tartotta a Míkeás 6,8 alapján.

A számbavétel követően szomorúan tapasztalhattuk, hogy az 59 egyházközségből csupán 33 képviseltette magát, azok közül is legtöbben főgondnokok és gondnokok voltak, akik az eseménnyel párhuzamosan zajló egyházmegyei közigazgatási gyűlésen résztvevő lelkipásztorokat kísérték el. Beigazolódott az Egyházkerületi Presbiteri Szövetség Elnökségének álláspontja, miszerint a tisztújító és egyéb presbiteri találkozókat, konferenciákat, összejöveteleket hétvégeken érdemes megtartani, mivel a presbiterok nagyobb többsége dolgozik, munkahelye van.

A hat éves mandátumát betöltött **Szilágyi Péter** egyházmegyei PSZ-elnök éves beszámolójából kitént, hogy a 2009-es őszi presbiteri választások rendben zajlottak, egyedül Erdőgyarakon nem sikerült Presbiteriumot választani, de ez folyamatban van. Az 59 egyházközségben 1009 pres-

Szavazás közben. A tisztújító közgyűlés résztvevőinek egy része

biter tevékenykedik 7 körzetben, régióban, 4-12 presbitériummal körzetenként. A pénzügyi beszámolóból, amelyet **Kovács Erzsébet** olvasott fel kitént, hogy az 59 egyházközségnek alig egynegyede fizette be a tagsági díjat, ami bizonytalanná teszi a Presbiteri Szövetség gazdasági helyzetét, és a presbiteri rendezvények szervezését is megnehezíti. Kovács Erzsébet javasolta a tagsági díj 10 lejre való emelését, valamint kérte a Presbitériumok pozitívabb hozzáállását ennek befizetésére. Javaslatait a jelenlévők elfogadták.

A beszámolókat tisztújítás követte, két javaslat is elhangzott a következő hat éves mandátum elnöki tisztségére, de egyik személy sem vállalta. Ezt követően a Közgyűlés **Török Sándor** nagyvárad-

olaszi presbitert választotta egyházmegyei PSZ-elnöknek. A jegyzői tisztségre egy jelölés volt **Tóth Zsigmond** személyében, akit a Közgyűlés egyhangúlag megválasztott. Kovács Erzsébet pénztárost újabb hat évre megerősítette tisztségében a Közgyűlés.

A Közgyűlés továbbá hat küldöttet és két póttagot választott a következők személyében: **Fazekas Éva** - Nagyvárad-Rogérisz, **Balogh Irma** - Nagyvárad-Olaszi, **Barabás Imre** - Magyarkakucs, **Matyi Miklós** - Kügypuszta, **Nagy Imre** - Toldinagyfalu, **Molnár Gyula** - Hegyközsárdobágy. Póttag: **Balogh Mihály** - Belényesújlak, **Nagy Irma** - Nagyszalonta.

TÓTH ZSIGMOND
KREK PSZ sajtóreferens

Szilágyi Péter egyházmegyei PSZ-elnököt (képünkön középen) Török Sándor várad-olaszi presbiter követte az elnöki tisztségben

EGYHÁZMEGYEI KONFERENCIA ARADON

Szívvel és értelemmel

Február 27-én, szombaton az arad-belvárosi templom és imaterem adott helyet az Aradi Egyházmegye presbiter szövetségi és lelkesítő konferenciájának.

Istentisztelettel kezdődött a megyei presbiterok és lelkipásztorok értekezése, amelyen **Marti Miklós Nándor** békéscsabai lelkipásztor hirdette az Igét a 2Kir 21,1-9 alapján.

Ezt követően **Seres Géza** esperes, **Bodnár Lajos** lelkesítő konferenciás elnök, **Dr. Tóth János**, a Békés megyei Presbiteri Szövetség elnöke, és **Venter Miklós** presbiter szövetségi elnök köszöntötte az egybegyűlteket.

Kávészünet után, immár az imateremben egy igen érdekes előadáson vehettek részt a konferencián jelenlévők: **Dr. Vajda Sándor** (orvostudományokból doktorált borosjenői presbiter) orvosszemmel mutatta be Jézus keresztfeszítésének apró mozzanatait. Az előadás sikeréhez a nagyszerű művészeti alkotások kivételése mellett, az orvosprofesszor közvetlen, az

érdeklődést állandóan fenntartó előadómódja is hozzájárult.

Az előadás megbeszélése után **Venter Miklós** tartotta meg (szintén vetítéssel egybekötött) elnöki beszámolóját a Presbiteri Szö-

MIÉRT JÁRJAK TEMPLOMBA?

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

Még fiatal koromban hallottam egy történetet arról, hogy miért is kell templomba járnunk. Volt egyszer egy fiatalember, aki mindig templomba járt, de már szerdára, csütörtökre elfelejtette, hogy miről is szólt a prédikáció, és arra gondolt, hogy akkor vajon érdemes-e templomba járnia, ha úgys elfelejti a hallott Igét? Volt az erdőben egy öreg, bölcs ember, elment hozzá és megkérdezte. Az öreg mielőtt válaszolt volna, azt mondta: mindjárt megmondom neked, csak itt van ez a vesszőkosár, szaladj le a patakra és hozz egy kosár vizet. A fiatalember szegyejlte mondani, hogy ezt nem

vetség elmúlt közel évtizedes tevékenységéről. A már-már csak emlékeinkben élő képek alapján lelkipásztorok és presbiterok együtt elevenítették fel az elmúlt évek küzdelmes, de Isten áldásaiban gazdag pillanatait.

Köszönet az élményért mindenkinek, aki dolgozott és fáradozott a konferencia sikeréért.

(vadaszref.blogspot.com)

lehet, feljött és jelentette, hogy kifolyt a víz a kosárból. Próbáld meg még egyszer - szólj az öreg. Visszaküldte vagy tiszser. Végül a fiatalember elvesztette a türelmét, és azt mondta: Miért tetszik engem mindig visszaküldeni, nem tetszik látni, hogy mindig kifolyik a víz a kosárból? - Igen - mondta az öreg. A víz a kosárból kifolyt, de nézd meg, milyen tiszta lett a kosár. Látod, ezért kell templomba járnia. Mert az Ige átfolyik a lelkedben, el is felejtetted, de közben megtisztul a lelked. A gyülekezet közösségében az istentiszteleten mennyei vizek folynak át a lelkünkön és lehet, hogy el is felejtjük a prédikációt, de közben átvátozik, megtisztul a lelkünk. Ezért érdemes templomba járnia.

OLVASÓLÁMPA

Egy könyv a felejtés ellen

A sajátos, jellegzetesen román forradalom 20. évfordulója kapcsán megjelent újságcikkek, tanulmányok, könyvek közül egy szerintünk igen érdekes és elgondolkodtató kötetre hívjuk fel az olvasók figyelmét.

A könyv címe: *Szilágysági szabadító karácsony. Tövisháti emlékezések 1989-2009.* Anyagát összegyűjtötte, szerkesztette és részben megírta Molnár Kálmán nyugalmazott esperes. Azért csak részben, mert a saját naplójegyzetei, visszaemlékezései mellett még mintegy 15, az eseményekben résztvevő személy idézi fel az egykori történéseket.

A kötet olvasása kettős érzést kelt bennünk. Egyrészt rádöbbenünk, hogy 20 év alatt mennyit felejtettünk, másrészt azt is megállapíthatjuk, hogy az akkori szép reményekből milyen kevés vált valóra. Azért is érdemes ez a szerény, de tartalmas könyvecske a figyelemre, mert rádöbent arra, hogy Menyőben és környékén, a Tövisháton lezajlott mindaz, ami a forradalom előtt, alatt és után országszerte bekövetkezett. Az ott élők is megtapasztalhatták a végnapjait élő kommunista diktatúra embertelenségét, kegyetlenkedéseit, a rendszer kiszolgálóinak alantas módszereit, jellegtelenységét. Amikor pedig a változás, a felszabadulás reménye, lehetősége felvillant, az itteni igazak szinte egy emberként álltak ki azon személy mellett, aki mindezt elindította.

A visszaemlékezésekből, vallomásokból, riportokból, korabeli dokumentumokból, prédikációk szövegéből hiteles képet kapunk arról, hogyan került 1989 adventjén, karácsonyan ép-

pen ez a kis falu, Menyő és környéke – a Tövishát – a világsajtó figyelmének középpontjába, miután a hallgatás falát leromboló, a román forradalom szikráját csiholó Tőkés Lászlót odahurcolták 1989. december 17-én.

A könyv lapjain megelevenednek a 20 évvel ezelőtti események: hogyan szállították a renitens temesvári lelkes és áldott állapotban levő feleségét az Isten háta mögötti kis faluba, nyomorúságos körülmények közé, hogyan próbálták teljesen elszigetelni, elhallgattatni. Hogyan állt melléjük előbb a kis falu, majd az egész környék magyar és román lakossága, majd az úgynevezett forradalom győzelme utáni lelkes hangulatban, hogyan találtak egymásra a különböző felekezeti és nemzetiségű emberek az egész Tövisháton, reménykedve egy igazságosabb, békésebb világ megszületésében.

Jó érzés olvasni ezekről a felemelő, szép pillanatokról, még akkor is, ha tudjuk, hogy ez a nagy egység és reménykedés csak rövid ideig tartott. Nem sokkal a szabadító karácsony után megkezdődött a forradalom valódi hőseinek hitelrontása, félreállítás, a forradalom kisajátítása a volt pártállami aktivisták és azok véreibe, a szekusok által.

Ez a könyv méltón és reményeink szerint eredményesen veszi fel a harcot a feledés, a közelmúlt eseményeinek meghamisítása, elhallgatása ellen. Jó lenne, ha minél többen elolvassák!

KUPÁN ÁRPÁD

ISTEN ÉS A TUDÓSOK

Határ Győző világképe

A több mint 90 évet megélt, 1956 után Angliában élt és alkotott Határ Győző egyszerre volt költő, regényíró, de mindenekelőtt ontológus, aki sajátos világképet alkotott meg.

2001-ben az *Argumentum* (Budapest) kiadásában jelent meg bölcséleti írásainak gyűjteménye két kötetben.

A terjedelmes két kötetből kihámozható „kaoszmológiai” modellje. A világ keletkezését illetően kiindulási alapja a „nagy Bumm”, az ősrobbanás, amit szerinte valami, vagy Valaki elindított, de ezt nem egyszeri, hanem folyamatos történésként értékeli: „Vagy ezernyi ezer ősrobbanás van, vagy egy sem a Világegyetem pulzál... minden big-bang újabb impulziót követ: a szomszédos mintegy érintkezni/megütközni kényszerülő univerzumok váltakozva robbannak/tárgulnak, újabb ősrobbanásokkal nekiindulva a keletkezés beláthatatlan útjának.”

Határ szerint a kicsiny, a parány analóg működik a makróval, a naggyal: „Apró szerkezetében is, kvantumrobbanások formájában lüktet és pulzál a multiverzum... ilyen kvantum sejtállományból építkezik a Létegzés.”

A londoni remete szerint a Világ az nem Koszmosz, hanem Koszmosz, amiben nem a Rend, hanem az Özön Közöny uralkodik, s elviselhető az érző lény, az ember számára a lét nyomása csak az idő fölé való emelkedéssel történhet. az Ömlendő Lét odaadó figyeléséről kezdve oly szórakozottan peregnék a napok, hogy azok telése-múlása észrevehetetlenné vá-

lik – az Időtlenség Oartjai-ra való megérkezés a léttelenség érzetét adja.”

Maga az emberélet Határ szerint „felszíkázás és elszíkázás”, s maga az ember pedig „a kozmikus árvaság”, s – szerinte – megválthatatlan: „... szünőszünhetetlen hat a gonosz és közremunkál világunkban; hát lehet menteni a „menthetőt”, ha minden mindenestől menthetetlen!”

Minden székszise dacára, Határ résnyit nyit a transzcendens felé, s kérdez: „Nem lehetséges-e, hogy az ember a végtelenül szövevényes metamorfózissal emberlétéig érkezett ugyan, de lárvá életét és morfóját hordozza csupán egy olyan lénynek, vagy élő szervezetnek, amely csak és egyedül a metafizika vektoráival mérhető?”

Elég érdekes és ellentmondásos az amúgy nem kimondottan keresztény Határnak az utolsó ítéletre, illetve a feltámadás esélyére vonatkozó nézete, hiszen szerinte: „Az utolsó ítélet majd az egész bunkum, alfától-omegástól feledésbe merül”, másrészt viszont: „... halálom után lehet, hogy találkozom önszélkeny gomolyokkal, s mi alkalmasint egymással közlendők leszünk, de ahhoz emberi szenzóriumnak semmi antennája és semmi 'köze' nincs.”

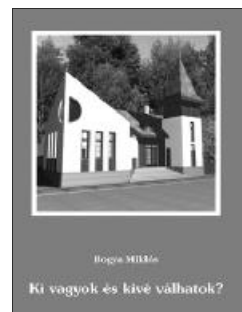
Ha valaki előfeltételez „Valakit”, mint Teremtőt, ha tanít az időfelettségről, ami maga az üdvösség evangéliumi teljessége, ha nyit az isteni dimenzió és az örökélet irányába – ha sejtelmesen is –, teljesen hitetlen-e?

BOROS J. ATTILA

Ki vagyok és mivé válhatok?

Lelkipásztorként számtalanszor megtapasztaltam már, hogy az embereket néha jobban érdekli egy kérdés, mint az arra adott válasz. Manapság már prédikációkban is előszeretettel alkalmazunk költői kérdéseket vagy hagyunk nyitott kérdéseket egy-egy gondolat sor végén, remélve, hogy ez majd jobban elgondolkoztatja a „hallgatóságot”. Amikor azonban az „Isten-kérdés” kerül elő sokan elzárkóznak a válaszok elől, mert úgy gondolják már ismernek és tudnak mindent, ami ebben a kérdésben tudható. Megvan a saját válaszuk az „Isten-kérdésre”. Hogy mekkorát tévedtek arra sokszor csak akkor jönnek rá, amikor már túl késő és könyörgő, kereső kérdéseikre már nem érkezik válasz...

A könyv, amit az olvasó a kezében tart, ezeket a bizonyos „Isten-kérdéseket” két oldalról közelíti meg. Megadja azokat a válaszokat, amik a Szentírásból tudhatók és megismerhetők. Olyan válaszok ezek, melyre nemcsak prédikációink, de hitvallásunk is épül. Azonban jól tudjuk, hogy ez a mai világnak sokszor kevés és éppen ezért e könyv írója írott betűvé teszi azokat a szavakat, amelyeket a mai em-

berek többsége még önmagának sem mer bevallani. Így mindenki számára – aki elolvassa ezt a könyvet – világossá válik, hogy az Isten Igéjéből megismert válaszaink csakis akkor nyernek igazi értelmet, ha ezeket a válaszokat saját életünk igazolja.

Sokszor hangoztatjuk azt, amit ez a könyv is alátámaszt. Nem elég ismerni, nem elég tudni, meg is kell élni mindazt, amit Isten Igéje jelent az ember számára. Talán egy kicsit olyan ez, mint az egyik közismert mondásunk, amelynek az üzenete szintén a „teljes” megértés és ismeret: „Saját kárából tanul csak az ember.” Igen, nagyon sok ember csak a saját életének nyomorúságán vagy éppen áldásán keresztül tanulja meg és ismeri el, hogy Krisztus szavai nemcsak leírt betűk egy könyvben, hanem mindannyiunk életének helyzetképe, gyógyírja és egyetlen lehetőség egy áldásos jövőre.

Amikor ezt a könyvet olvastam Jézus egyik közismert gondolata jutott eszembe: „valaki vallást tesz rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt”. Ennek a tanításnak engedelmessékedett a könyv írója, szerkesztője, minden bizonyágtétvő, aki megszólal e könyvön keresztül. Szavai és gondolataik mindenkit arra sarkalnak, amit talán így tudnék összefoglalni: Ismertesd meg a világgal Jézust, mert Ő már ismer téged.

Isten áldása legyen rajtuk és mindazokon, akik kezükbe veszik ezt a könyvet.

MIKLÓS FERENC lelkipásztor-esperes

(Bogya Miklós: *Ki vagyok és mivé válhatok? Válaszok az élet alapvető kérdéseire*, 2010, Nagyváradi)

EGYHÁZKERÜLETI SZÍNJÁTSZÓ TALÁLKOZÓ. A Királyhágómelléki Református Egyházkerület missziói osztálya, a Nagyváradi-Velencei Református Egyházközséggel közösen (ez utóbbi, mint ötlet- és házigazda) egyházkerületi színjátszócsoporthoz találozóját hirdeti meg 2010. november 13-ra. **Jelentkezési határidő: 2010. május 1.** Elérhetőségek: 0723465499, 0259417285, varadvelence@freemail.hu.

Az idei Zsuzsanna bálón összegyűlt adományokat a Lorántffy Gimnázium épületének felújítására ajánlotta fel az Egyházkerület

ADOMÁNYOKBÓL ÚJÍTJÁK FEL A NAGYVÁRADI REFORMÁTUS GIMNÁZIUMOT. Csaknem tízezer lejnyi adomány gyűlt össze a Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium javára rendezett februári jótékonyági bálón. Salétromos termek, levert vakolat, beázott mennyezet - így kapta vissza államosított ingatlanát, a gimnáziumot 2002-ben az Egyházkerület. „A legfontosabb a tetőcsere, a külső tatarozás és az alagsornak a rendbetétele” - mondta a Duna tv-nek Szabó Zsuzsanna, iskolaigazgató. Az épület teljes felújítását pénzhány miatt nyolc év alatt sem tudták befejezni. Eddig az osztálytermeket, a dísztermet és a fűtésrendszert újították fel, de sok helyiség máig használhatatlan. A diákok palotást táncoltak a jótékonyági Zsuzsanna bálón, melynek bevételét az iskolaépület felújítására szánják. „Felekezeti iskoláink nélkül nem teljes az erdélyi magyar oktatás” - hangsúlyozta Szilágyi Zsolt adományozó. Csúry István püspök I. Rákóczi György feleségének példamutatására hívta fel a figyelmet.

MEGEMLÉKEZÉSEK MAROSVÁSÁRHELY FEKETE MÁRCIUSÁRA. „Emlékezzünk, hogy az igazság erejével munkáljuk a békességet! Emlékezzünk, hogy az 1989-ben kivívott szabadság örömeivel folytathassuk a demokratikus rendszerváltozást! Emlékezzünk, hogy az akkor ébredt szeretet és szolidaritás erejével küzdhessük le az embereket és népeket megosztó gyűlöletet!” - áll

a Tőkés László EP-képviselő, EMNT-elnök által jegyzett meghívóban. Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács március 19-én, pénteken este az Igazság Fáklyás Menetével emlékezik a tragikus eseményekre. Másnap délelőtt nemzetközi konferenciára kerül sor Közös múlt, közös jövő - otthon, Európában címmel, a Deus Providebit Tanulmányi Házban. Szintén március 20-án, délután Kárpát-Medencei Ökumenikus Találkozót tartanak a Vártemplomban, testvér-egyházak vezetőinek és képviselőinek részvételével.

DÉLVIDÉKEN ÜLÉSEZETT A GENERÁLIS KONVENT (GK) ELNÖKSÉGE. Javaslatot tett az egységes Magyar Református Egyház költségvetéséről a GK elnöksége. A testület február 24-25-i bácsfeketehegyi ülésén tárgyalt arról, hogy az egyes részegyházak mennyi pénzt tegyenek a közös kasszába. A számok kialakításánál figyelembe vették a határon túli részegyházak kisebb teherbíró képességét. A pénzből az egységes református egyház közös feladatait valósítják majd meg. A költségvetést a GK plenáris ülésén fogadják el, amely május 26-28. között a felvidéki Komáromban ülésezik. Az elnökség arról is döntött, hogy idén első alkalommal rendezik meg a Kárpát-medencei református oktatási intézmények közös tanévnyitó ünnepségét, melynek Miskolc ad otthont augusztus 28-án. Határoztak a közös Kárpát-medencei református újságról is, amelyről egyházi újságírók is tanácskoztak korábban. Megegyezik azt a közös média felületet és adatbázist, amelyet minden református médium használhat. A jövőben minden esztendő május 22-én, az egységes Magyar Református Egyház megalakulásának évfordulóján megjelenik egy magazin-szerű periodika 35 ezer példányban, mely a magyar reformátusság életét és hagyományait is bemutatja majd.

HÉT ÉVES AZ AGNUS RÁDIÓ.

Hetedik születésnapját ünnepele az Erdélyi Egyházkerület református rádiója február 27-én, a kolozsvári Báthory-liceum dísztermében. Az ünnepségen a rádió munkatársai játékkal, tortaliccival, vetélkedőkkel szórakoztatták a „hallgatókat”, majd a Pont együttes fellépésével zárult a közös ünnep. Az Agnus Rádió célja, hogy műsorai által a közösség- és hitépítés eszköze legyen. Az egyetlen erdélyi református rádió napi nyolc órában hallgatható a világhálón is (www.refradio.eu/radio/agnus).

JUBILEUMI ÜNNEPSÉG AZ ÓZDI TERÁPIÁS OTTHONBAN. A Református Mentő Misszió és a Bonus Pastor Alapítvány az idén is megszervezi hagyományos hálaadó alkalmát, mely egyben jubileumi ünnepség: az ózdi Terápiás Otthonban öt éve nyújtanak hosszú távú terápiás kezelést szenvedélybeteg férfiak számára, ugyanakkor három éve indult a missziós munkatársakat képző Trans-Silvanus Intézet. Az Alapítvány szeretettel várja minden támogatóját, barátját egy közös imaalkalomra, az ismerkedés és feltöltődés alkalmára, március 13-án, Magyarózdra. A hálaadó nap Addiktológiai Konferenciával kezdődik, ezt követően az érdeklődők megismerkedhetnek a Terápiás Otthonnal, melyet egy Ózdon gyógyuló szenvedélybeteg mutat be. Délután hálaadó istentiszteletre kerül sor az ózdi református templomban, ugyanakkor lesz a támogatók kiténtetése is.

MEGHÍVÓ A EURÓPAI PROTESTÁNS MAGYAR SZABADEGYETEM (EPMSZ) AKADÉMIAI NAPJAIÁRA. Az EPMSZ május 9-15. között negyvenedik alkalommal rendezi meg Akadémiai Napjait. A csaknem egyhetes konferenciára a Nyíregyháza melletti Sóstófürdő parkos üdülőtelepén kerül sor, témája: A szolidaritás ideje. A helyszín módot nyújt egy beregszászi és munkácsi kirándulásra. A hét gazdag kulturális programján Sebestyén Márta zenészbártaival, a nagy hírű nyíregyházi Cantemus kórus és Kovács László Attila evangélikus lelkész, orgonaművész hangversenye, Berecz András mesemondó és Pregitzer Fruzsina színművésznő előadójával, valamint Fodor Edina színművésznő Krúdy Gyula emlékének szentelt műsora szerepel. Az önköltséget vállaló jelentkezők számára külön kirándulást szerveznek, amely a régió néhány más nevezetességének megismerését is lehetővé teszi, mint: a Báthoryak városa, Nyírbátor a két pompás gótikus templommal, a nagykállói zsidó és a máriapócsi görög katolikus zarándokhely, a bájós tiszaháti, erdőháti gyümölcsösök és kertek, a tarpai száraz- és a túristvándi vízimalom, a dióligetek a Tisza partján, Szatmárcseke a kopjafás temetőjével és a Kőlcsey-síremlékkel. A www.epmsz.eu honlapról letölthető jelentkezési lapot kérjük március 29-ig postán vagy e-mailben eljuttatni a következő címre: Nagy Judit, Oltalom Szeretetszolgálat, H - 4400 Nyíregyháza, Kassa köz 3. Telefon: +36 42-500 946, e-mail: oltalom@lutheran.hu.

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Gyűlekezeti Lapja
ISSN 1221 - 0323
Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lej.

Felelős szerkesztő: Fábrián Tibor. **Olvasószerkesztő:** Babes Arday Erika. **Tördelőszerkesztő:** Kraftsikné Petrikó Ildikó. **Külmunkatársak:** Balázsné Kiss Csilla, dr. Csohány János, Kupán Árpád, Orbán Levente, Tóth Zsigmond. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea, str. Moscovei nr. 14. Tel.: 0259/416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro, <http://harangszo.blogspot.com>
A terjesztés a lelkesi hivatalokon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem őrünk meg és nem küldünk vissza.
Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szenci Kertész Ábrahám nyomdájában. Felelős vezető: Wagner Erik.